

Directia Generala a Finantelor Publice a inregistrat sub nr. 576/18.01.2006 contestatia nr. 5238/16.01.2006 formulata de **S.C. X S.A.**, impotriva Deciziei nr. 1333/13.12.2005 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul precedent emisa de organul fiscal teritorial, prin care s-au stabilit accesorii aferente fondului de risc tehnologic.

Contestatia are ca obiect obligatii fiscale accesorii in suma de totala de 2.345 lei, reprezentand dabanzi in suma de 1.803 lei si penalitati in suma de 542 lei aferente fondului de risc tehnologic, inscrise in Decizia nr. 1333/13.12.2005.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 175 alin.(1) si (2), art. 177 alin. (1) si art.179 alin.(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este competenta sa solutioneze contestatia formulata **S.C. X S.A.**

I. Petenta contesta Decizia nr. 1333/13.12.2005 comunicata in data de 22.12.2005, solicitand anularea acesteia intrucat stabilirea obligatiilor fiscale accesorii a fost nelegala si motivand astfel:

Societatea se afla in procedura reorganizarii judiciare prevazuta de Legea nr. 64/1995, procedura deschisa prin Sentinta nr. 197/F/07.04.1997 pronuntata de Tribunal in dosarul nr. 426/F/1996. Potrivit art. 37 din Legea nr. 64/1995, de la data deschiderii procedurii nu mai pot fi adaugate dobanzi si penalitati la creantele D.G.F.P. deoarece

-creantele D.G.F.P. nu sunt garantate, fiind creante chirografare;

-prin planul de reorganizare nu s-a facut nici o derogare de la regula neadaugarii de dobanzi si penalitati;

-prevederile art. 60 alin. 7 din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin O.G. nr. 38/2002, nu sunt aplicabile in cazul S.C. X S.A. deoarece actul modificator prevede ca procedurile deschise pana la data intrarii in vigoare a ordonantei vor continua sa fie administrate conform prevederilor legale anterioare modificarilor aduse Legi nr. 64/1995;

-Legea nr. 64/1995 are caracterul unei norme juridice speciale in raport cu cele ale O.G. nr. 92/2003, prevazute in actul fiscal ca temei al calculului accesoriiilor, deci primeaza aplicarea art. 37 din Legea nr. 64/1995 in raport art. 115-116 si 121 din O.G. nr. 92/2003;

-art. 37 din Legea nr. 64/1995 nu face diferente cu privire la creantele statului si cele ale celorlalti creditori chirografari, interzicandu-se adaugarea de dobanzi si cheltuieli la orice creante chirografare.

Societatea mai precizeaza ca dobanzile si penalitatile stabilite prin Decizia nr. 1333/2005 sunt accesorii aferente unor debite care au facut

obiectul H.G. nr. 871/2000 si care nu mai sunt datorate conform Sentintei nr. 2898/26.11.2003 pronuntata de Tribunal in dosarul nr. 429/F/1996, ramasa irevocabila conform Deciziei nr. 262/13.08.2004 a Curtii de Apel, prin care s-a respins recursul formulat de D.G.F.P.. Prin aceasta hotarare judecatoreasca, intrata in puterea lucrului judecat, s-a admis contestatia sa la creanta D.G.F.P. pentru o suma care o include si pe cea care reprezinta baza de calcul a accesoriilor calculate prin decizia care face obiectul contestatiei.

In concluzie, se solicita anulara Deciziei nr. 1333/13.12.2005 care cuprinde accesorii in suma de 2.345 lei calculate nelegal.

II. Prin Decizia nr. 1333/13.12.2005 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul precedent emisa de organul fiscal teritorial, comunicata societatii la data de 22.12.2005, organele teritoriale au stabilit accesorii pentru perioada 01.01.2004 – 13.12.2005 aferente fondului de risc tehnologic, in suma totala de 2.345 lei.

Organul fiscal teritorial a emis decizia nr. 1333/2005, in temeiul art. 85 lit. c) si art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile societatii contestatoare si ale organului fiscal teritorial, documentele existente la dosarul cauzei, precum si legislatia in vigoare pe perioada de calcul a accesoriilor si la data emiterii deciziei, se retin urmatoarele :

Prin cauza supusa solutionarii, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca organul fiscal avea dreptul sa calculeze obligatii fiscale accesorii pentru perioada 01.01.2004 – 13.12.2005, in conditiile in care in aceasta perioada societatea se afla in reorganizare judiciara.

In fapt, din anul 1996 S.C. X S.A. se afla in procedura de reorganizare judiciara reglementata de Legea nr. 64/1995, cu o perioada de intrerupere de 180 de zile incepand cu data de 12.10.2000, data publicarii H.G. nr. 871/2000 privind transferul actiunilor detinute de stat la S.C. X S.A. din administrarea FPS in administrarea Ministerului Finantelor.

Prin Decizia de impunere nr. 765/25.11.2005 ce are ca anexa Raportul de inspectie fiscala au fost calculate accesorii, pentru perioada 01.01.2003-10.10.2003, aferente creantelor fiscale contestate de contribuabil reprezentand debite care nu au fost stinse prin aplicarea H.G. nr. 871/2000, cuvenite D.G.F.P. dupa emiterea Deciziei nr. 122/14.06.2005 emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Prin aceasta decizie, referitor la

contestatia depusa de S.C. X S.A. sub nr. 340565/08.04.2003, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor a decis:

-respingerea ca neintemeiata pentru suma de 9.001.221.435 ROL reprezentand accesorii calculate prin procesul verbal nr. 1156/12.03.2003;
-respingerea ca nedepusa in termen pentru suma de 16.936.412.518 ROL, din care:

- 16.023.630.860 ROL - debit stabilit prin procesul verbal nr. 95464/18.10.2000;
- 179.178.829 ROL – TVA;
- 733.602.829 ROL – accesorii calculate prin procesul verbal nr. 1156/12.03.2003.

Prin Decizia nr. 1333/13.12.2005 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul precedent organul fiscal teritorial a calculat dobanzi si penalitati de intarziere in suma de 2.345 lei pentru perioada 01.01.2004 – 13.12.2005 aferente fondului de risc tehnologic.

In drept,

Referitor la calcularea obligatiilor fiscale accesorii

Art. 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca pentru neachitarea la termenul scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere.

Art. 117 alin. (4) din aceeaasi ordonanta arata ca:

“Pentru obligatiile fiscale neplatite la termen atat inainte, cat si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara, se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pana la data deschiderii procedurii de faliment.

Referitor la procedura reorganizarii judiciare

Potrivit art. 37 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii si lichidarii judiciare, republicata in Monitorul Oficial nr. 608 din 13 decembrie 1999, “Nici o dobanda ori cheltuiala nu va putea fi adaugata creantelor negarantate sau partilor negarantate din creantele garantate, de la data deschiderii procedurii, in afara de cazul in care, prin programul de plata a creantelor cuprins in planul de reorganizare, se deroga de la prevederile de mai sus.”

In legatura cu cele de mai sus este si **Ordinul M.F.P. nr. 1365/2004 pentru aprobarea Deciziei nr. 5 din 22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale** pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, care prevede la punctul 5:

Art. 117 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 15 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si

completarile ulterioare, art. 13 si 13¹ din Ordonanta Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, coroborate cu prevederile art. 37 si art. 60 alin. (7) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului, republicata, cu modificarile ulterioare

"Dupa data deschiderii procedurii de reorganizare judiciara se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pana la data deschiderii procedurii de faliment.

Penalitati de intarziere si dobanzile, respectiv majorarile de intarziere, dupa caz, datorate conform prevederilor legale, nu constituie dobanzi sau cheltuieli in sensul art. 37 din Legea nr. 64/1995."

Fata de motivele de fapt si de drept aratate mai sus retinem ca pentru obligatiile bugetare neachitate la termen societatea datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere, chiar si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara. Invocarea de catre petenta a prevederilor **art. 37 din Legea nr. 64/1995** nu este relevanta in solutionarea favorabila a cauzei deoarece acest text de lege **se refera la dobanzi si cheltuieli, nu la accesoriile prevazute O.G. nr. 92/2003. Acest fapt este sustinut de cele precizate prin Solutia de la punctul 5 al Deciziei 5 a Comisiei fiscale centrale aprobata prin O.M.F.P. nr. 1365/2004.**

Ca natura juridica, dobanzile si penalitati de intarziere sunt sanctiuni juridice specifice de drept financiar, neputandu-se confunda cu dobanda perceputa de creditor pentru imprumutul unei sume de bani sau alte cheltuieli, ele reprezinta o sanctiune pentru neplata la termen a unor obligatii catre stat, fapt pentru care nu exista interdictie legala de a fi adaugate creantelor societatii comerciale aflate in reorganizare.

In legatura cu sustinerea societatii ca art. 60 alin. (7) din Legea nr. 64/1995, care prevede ca "Pentru neachitarea obligatiilor bugetare datorate atat inainte, cat si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara, debitorul datoreaza majorari de intarziere si penalitati de intarziere conform legii speciale in materie, pana la data achitarii acestora sau, dupa caz, pana la data intrarii in faliment", nu este aplicabil intrucat acesta a fost introdus printr-o modificare adusa legii ulterior datei deschiderii procedurii, mentionam ca prin aceasta modificare a legii legiuitorul a inlaturat interpretarea juridica ce se putea da cuvintului *dobanzi*, in legislatia fiscala sintagma "majorari de intarziere" fiind inlocuita cu denumirea de dobanzi.

Referitor la invocarea de catre societate a prevederilor H.G. nr. 871/2000 pentru stingerea obligatiilor bugetare, acestea nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece baza de calcul care a generat accesoriile nu a fost anulata printr-o hotarare judecatoreasca definitiva si irevocabila. Faptul ca prin Sentinta nr. 2898/26.11.2003

pronuntata de Tribunal in dosarul nr. 429/F/1996, ramasa irevocabila conform Deciziei nr. 262/13.08.2004 a Curtii de Apel, prin care s-a respins recursul formulat de D.G.F.P., judecatorul sindic nu a admis inscrierea in tabelul creditorilor a sumei totale cu care creditoarea D.G.F.P. a solicitat sa fie inscrisa, nu inseamna ca debitele in cauza au fost si anulate de instanta comerciala, respectiv de judecatorul sindic, competenta de a lua astfel de hotarari revenind instantei de contencios administrativ.

In ceea ce priveste afirmatia petentei precum ca primeaza aplicarea art. 37 din Legea nr. 64/1995 in raport cu art. 115 (numerotat 114 inainte de republicarea ordonantei din data de 26.09.2005), 116 si 121 din O.G. nr. 92/2003, aceasta nu poate fi avuta in vedere in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece cele doua prevederi se refera la tipuri diferite de obligatii care nu se exclud reciproc si ca atare nu se poate formula judecata că art. 37 din Legea nr.64/1995 are caracter special față de de art. 115, 116 si 121 din O.G. nr. 92/2003.

Avand in vedere cele expuse mai sus, masura organului fiscal teritorial de a calcula dobanzi si penalitati de intarziere pentru perioada 01.01.2004-13.12.2005 este legala, astfel ca urmeaza a ***se respinge contestatia pentru obligatiile fiscale accesorii in suma de 2.345 lei stabilite prin Decizia nr. 1333/13.12.2005 emisa de Biroul administrare contribuabili mari.***